

W ostatnim czasie do zaopiniowania trafiło sprawozdanie z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020, obecny dokument obejmuje realizację w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2014r. Ważną informacją jest to, że po przeprowadzonych badaniach w porównaniu do 2010 zmniejszył się istotnie stosunek respondentów, którzy w ciągu swojego życia osobiście doświadczyli jednej z form przemocy. Najczęstszą ze stosowanych form była przemoc psychiczna. Nie ma o 25 procent zmniejszył się stosunek osób, które były bezpośrednimi świadkami przemocy. Dwukrotnie za to zmniejszył się odsetek osób, które deklarowały doświadczenia związane z przemocą w dzieciństwie, głównymi ofiarami w tej kategorii byli chłopcy.

Z punktu widzenia samorządu przeprowadzona została diagnoza zjawiska przemocy na obszarze gminy, powiatu i województwa. Lokalne diagnozy były opracowywane w 1194 gminach, 94 powiatach i 8 w samorządzie województwa. W ramach dokumentu jest również baza dobrych praktyk, które były stosowane lub są stosowane w samorządach, które mają doprowadzić do zmniejszenia zjawiska przemocy. Najważniejsze wnioski autorów dotyczą powołania się na zmiany w świadomości społecznej, dotyczące zwiększenia liczby procedur Niebieskiej Karty, co prowadzi do wniosku, że rozpowszechnia się coraz bardziej wiedza o sposobach na zmniejszenie przemocy w rodzinie. Przy realizacji działań profilaktycznych niebagatelną rolę w ich powodzeniu odgrywają realizowane w samorządach programy profilaktyczne skierowane do dzieci i młodzieży, ale również do środowisk zagrożonych przemocą w rodzinie. Wspierane są one przez realizację programów rządowych dotyczących różnych przejawów przemocy.

Sukcesem w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest podejmowanie działań w ramach zespołów interdyscyplinarnych i grup roboczych, co pozwala na budowanie systemu, w którym pracownicy wszystkich instytucji oraz organizacji działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie włączani są w proces niesienia pomocy rodzinom uwikłanym w przemoc.

Pozwala to na połączenie wspólnych sił na rzecz promowania dobrych praktyk. Dzięki tym działaniom odsetek osób skali przemocy w rodzinie w ciągu siedmiu lat zmniejszyła się o 10 procent. Realizowane na szczeblu samorządu powiatowego programy oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie na przestrzeni lat zwiększyły swój potencjał i dzięki ich realizacji w 2014 roku poddano im ponad 8 tysięcy osób, dla przypomnienia w 2007 roku liczba była na poziomie 900 osób. Wpływ na sukces realizacji tego zadania ma również oprócz samorządów powiatowych zaangażowanie Centralnego Zarządu Służby Więziennej i realizacja tych programów w jednostkach penitencjarnych.

W ramach sprawozdania są oczywiście rekomendacje i zalecenia w postaci 15 punktów, najważniejsze z nich to:

- dążenie do opracowania każdej gminie i powiecie programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie

- uaktywnienie samorządów w zakresie prowadzenia działań profilaktycznych skierowanych w szczególności do dzieci i młodzieży, a także programów podnoszących kompetencje rodzicielskie
- należy wzmocnić współpracę pomiędzy sądami, a podmiotami realizującymi programy oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie
- niezbędne jest prowadzenie monitoringu działań pomocowych skierowanych do osób doznających przemocy w rodzinie oraz działań skierowanych do osób stosujących przemoc w rodzinie.
- z uwagi na pracę w wyjątkowo trudnym obszarze niezbędny jest rozwój superwizji, coachingu i grup wsparcia dla osób i służb realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie

Wnioskiem legislacyjnym jest rozważenie wprowadzenia zmian do ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz aktów wykonawczych mających na celu usprawnienie systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz dostosowanie przepisów prawa polskiego do Konwencji o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującej decyzję ramową Rady 2001/22WSiSW.